WÓJT GMINY GÓZD
powiat radomski
woj. mazowieckie

Gózd, dnia 16 maja 2018r.

BGK.6733.4.2018

DECYZJA
o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego

Na podstawie art. 4 ust. 2 pkt 1, art. 50 ust. 1, art. 51 ust. 1 pkt 2 , art. 53 ust. 4 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. **o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym** *(j.t. Dz. U. z 2017r., poz. 1073 z póź. zm.),* oraz art.104 ustawy z dnia 14 czerwca 1960r. - **Kodeks Postępowania Administracyjnego** *(j.t. Dz. U. z 2017r., poz. 1257 z póź. zm.)*i zgodnie z rozporządzeniem Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003 r. w sprawie oznaczeń i nazewnictwa stosowanych w decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego po rozpatrzeniu wniosku złożonego w dniu 19 marca 2018 r. przez **ALGO POLAND SP.z.o.o. ul. Świętokrzyska 31/35, 26-600 Radom** w sprawie ustalenia lokalizacji inwestycji celu publicznego pod nazwą: ***budowa obiektu infrastruktury technicznej WA-0084, obejmującej: budowę wieży telekomunikacyjnej z wyposażeniem (posadowienie bezpośrednie na fundamencie płytowym), montaż anten radiolinii na wieży i urządzeń technicznych pod wieżą, wykonanie ogrodzenia (branża konstrukcyjna) i budowa wewnętrznej linii zasilającej (branża elektryczna)*** położonej ***w miejscowości Gózd gm. Gózd*** na działce o numerze ewidencyjnym **843.**

odmawiam ustalenia lokalizacji inwestycji celu publicznego

dla inwestycji pod nazwą: ***budowa obiektu infrastruktury technicznej WA-0084, obejmującej: budowę wieży telekomunikacyjnej z wyposażeniem, montaż anten radiolinii na wieży i urządzeń technicznych pod wieżą, wykonanie ogrodzenia i budowa wewnętrznej linii zasilającej*** położonej ***w miejscowości Gózd gm. Gózd*** na działce o numerze ewidencyjnym **843.**

Uzasadnienie

W dniu 19 marca 2018 r. został złożony wniosek w sprawie ustalenia lokalizacji inwestycji celu publicznego polegającej na budowie masztu telekomunikacyjnego dla stacji bazowej telefonii komórkowej o max. wysokości 61,95 m, na terenie działki nr geod. 843 położonej w miejscowości Gózd gm. Gózd.
Wnioskodawca wykazał , iż w związku z Rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz.U.2016 poz. 71) oraz art. 71 ust. 2 Ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U.2016 poz. 353), rozpatrywany obiekt infrastruktury technicznej nie wymaga uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach , gdyż nie zalicza się ani do przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko (art. 71 ust. 2 pkt.1) ani przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko (art. 71 ust. 2 pkt.2).

Zgodnie z art. 53 ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym strony zostały zawiadomione w drodze obwieszczenia, a także w sposób zwyczajowo przyjęty na terenie Gminy Gózd poprzez umieszczenie na tablicy ogłoszeń i stronie internetowej Urzędu Gminy w Goździe.

Inwestora oraz właściciel nieruchomości, na której będzie lokalizowana inwestycja zawiadomiono na piśmie.

W dniu 7 kwietnia 2018 r. do Wójta Gminy Gózd wpłynęło pismo mieszkańców i właścicieli gruntów w miejscowości Gózd ze sprzeciwem, co do lokalizacji planowanego przedsięwzięcia. Pod sprzeciwem podpisało się 46 osób. W piśmie wskazują, iż budowa masztu telekomunikacyjnego w sąsiedztwie budynków mieszkalnych stanowi źródło bezpośredniego zagrożenia dla zdrowia, jak również jest przyczyną uszczerbku dla unikatowych w tej części gminy walorów środowiskowych i estetycznych oraz sąsiadujących z nim terenów mieszkaniowych. Jest zagrożeniem dla zwierząt hodowlanych w okolicznych gospodarstwach. Podnoszą również, iż ich nieruchomości znajdują się w obszarze oddziaływania obiektu w rozumieniu art. 3 pkt. 20 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane, a co za tym idzie planowana inwestycja prowadzić będzie do ograniczenia w zagospodarowaniu, w tym zabudowy tego terenu.
W dniu 04 kwietnia 2018 r. do Wójta Gminy Gózd wpłynęło pismo Pani Anny Bekier oraz Pani Danuty Milcuszek właścicielek działek budowlanych zlokalizowanych w bezpośrednim sąsiedztwie, które nie zgadzają się na lokalizację inwestycji z uwagi na możliwość negatywnego oddziaływania na zdrowie oraz możliwość zmniejszenie wartości ich nieruchomości.
W dniu 30 kwietnia 2018 r. do Wójta Gminy Gózd wpłynęło pismo Pani Beaty Kupczyk podzielające uwagi opisane powyżej.

Przeprowadzona w niniejszej sprawie, stosownie do wymogu art. 53 ust.3 ustawy z dnia 27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, analiza warunków i zasad zagospodarowania terenu oraz jego zabudowy, wynikających z przepisów odrębnych, jak również analiza stanu faktycznego i prawnego terenu lokalizacji inwestycji pozwala stwierdzić, że:

- działka w nr 843 nie jest objęta ustaleniami żadnego obowiązującego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego; nie ogłoszono również o przystąpieniu przez Gminę Gózd do sporządzenia planu miejscowego w odniesieniu do przedmiotowego terenu,
- teren działki określony w rejestrze gruntów jako grunty zadrzewione i zakrzewione klasy Lz-RV i grunty orne klasy RIVb, V nie wymaga zgody na zmianę przeznaczenia gruntów rolnych na cele nierolnicze,
- działka jest niezabudowana,
- działka przylega do pasa drogowego drogi krajowej,
- działka objęta niniejszą decyzją, zgodnie z informacją z rejestru gruntów prowadzonego przez Wydział Geodezji Starostwa Powiatowego w Radomiu stanowią własność osoby prywatnej,
- w uchwalonym uchwałą Rady Gminy w Goździe Nr XII/134/2000 z dnia 24 marca 2000r. "Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Gózd" (nie stanowi prawa miejscowego) przedmiotowy teren znajduje się na: *terenie węzła ekologicznego krajowego oraz w pasie 80 m od drogi wzdłuż ciągu usług wzdłuż trasy komunikacyjnej* i nie jest objęty obowiązkiem sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego;
- na przedmiotowym terenie nie przewiduje się realizacji zadań rządowych i samorządowych, o których mowa w art. 39 ust. 3 pkt 3 i art. 48 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (znajdował się w strefie upraw rolnych) i tym samym nie zachodzi konieczność uzyskania uzgodnienia z Wojewodą Mazowieckim, Marszałkiem Województwa Mazowieckiego i Starostą w zakresie zadań rządowych i samorządowych.
- inwestycja zlokalizowana jest na terenie powierzchni ograniczających wysokość zabudowy i obiektów naturalnych w rejonie lotniska Radom Sadków i dotyczą jej ograniczenia i zakazy wynikające z przepisów odrębnych;

- projektowanego zamierzenia inwestycyjnego nie dotyczą ograniczenia i zakazy wynikające z potrzeb ochrony dziedzictwa kulturowego, zabytków i dóbr kultury współczesnej określonych w przepisach odrębnych,

Rozpatrując przedmiotową sprawę organ ponadto ustalił:

Postępowanie administracyjne w sprawie ustalenia warunków zabudowy i zagospodarowania terenu prowadzone jest na podstawie przepisów ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (j.t. Dz. U. z 2017r., poz. 1073 z póź. zm.). Przepis art. 4 ust. 1 i ust. 2 ustawy stanowi, że ustalenie przeznaczenia terenu, rozmieszczenie inwestycji celu publicznego oraz określenie sposobów zagospodarowania i warunków zabudowy terenu następuje w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego, a w przypadku jego braku, w drodze decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu, przy czym: 1) lokalizację inwestycji celu publicznego ustala się w drodze decyzji o lokalizacji inwestycji celu publicznego; 2) sposób zagospodarowania terenu i warunki zabudowy dla innych inwestycji ustala się w drodze decyzji o warunkach zabudowy. Inwestycjami celu publicznego są działania o znaczeniu lokalnym (gminnym) i ponadlokalnym (powiatowym, wojewódzkim, krajowym), stanowiące realizację celów, o których mowa w art. 6 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz.U. z 2016 r poz. 2147 z późn.zm.).

W przepisie tym, w punktach od 1 do 10, ustawodawca ustalił katalog celów publicznych. Zgodnie z punktem 1 tego artykułu celem publicznym jest m.in. budowa, utrzymanie oraz wykonywanie łączności publicznej i sygnalizacji. Z kolei art. 4 pkt 18 ustawy o gospodarce nieruchomościami zawiera definicję łączności publicznej, zgodnie z która przez łączność publiczną należy rozumieć infrastrukturę telekomunikacyjną służącą zapewnieniu publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych w rozumieniu przepisów prawa telekomunikacyjnego. Usługą taką, zgodnie z definicją zawartą w art. 2 pkt. 31 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. Nr 171, poz. 1800 z późn. zm.) jest usługa telekomunikacyjna dostępna dla ogółu użytkowników. Tym samym, w świetle przywołanych przepisów ustawy, ustawy o gospodarce nieruchomościami oraz ustawy prawo telekomunikacyjne, inwestycja celu publicznego to m.in. działanie z zakresu budowy i utrzymania infrastruktury telekomunikacyjnej służącej zapewnieniu usług telekomunikacyjnych dostępnych dla ogółu użytkowników. Do działań takich należy budowa i utrzymanie stacji bazowej telefonii komórkowej, a żaden z przepisów przywołanych wyżej ustaw nie wprowadza podziału podmiotów (inwestorów) ze względu na ich charakter bądź cel podejmowanych przez niech działań. Tak wiec przedmiotowa inwestycja polegająca na budowie stacji bazowej telefonii komórkowej jest inwestycją celu publicznego, do której mają zastosowanie przepisy art. 50 – 58 ustawy. Na podstawie art. 56 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym nie można odmówić ustalenia lokalizacji inwestycji celu publicznego, jeżeli zamierzenie inwestycyjne jest zgodne z przepisami odrębnymi. Oznacza to, iż brak takiej zgodności skutkuje odmową ustalenia lokalizacji takiej inwestycji. W ocenie organu prowadzącego postępowanie, podstawą odmowy ustalenia lokalizacji takiej inwestycji celu publicznego 4 mogą być również przesłanki określone w ustawie, wymienione w art. 1 ust. 2, czyli normy prawne o charakterze ogólnym, których uszczegółowienie następuje w toku prowadzonego postępowania wyjaśniającego i wydanej w następstwie tego postępowania decyzji o lokalizacji inwestycji celu publicznego. Zasady zawarte w art. 1 ust. 2 ustawy, a więc obejmujące miedzy innymi konieczność uwzględnienia wymagań ładu przestrzennego, walorów architektonicznych i krajobrazowych, powinny być obowiązkowo uwzględniane przez organy gminy w toku prac nad planem zagospodarowania przestrzennego. Mimo, iż miejscowy plan zagospodarowania

przestrzennego jest aktem prawa miejscowego i jego ustalenia odnoszą się do abstrakcyjnego adresata, to jednak regulują one status prawny konkretnych nieruchomości położonych na obszarze planu. W przypadku braku planu miejscowego, określenie sposobów zagospodarowania i warunków zabudowy terenu następuje w drodze decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu, przy czym lokalizację inwestycji celu publicznego ustala się w drodze decyzji o lokalizacji inwestycji celu publicznego (art. 4 ust. 2 ustawy). Decyzja o lokalizacji inwestycji celu publicznego kreuje więc również normę prawną o charakterze indywidualno-konkretnym w zakresie rozwiązań planistycznych dla danej nieruchomości. W tym też zakresie funkcja planu zagospodarowania przestrzennego oraz decyzji o lokalizacji inwestycji celu publicznego i decyzji o warunkach zabudowy jest porównywalna, gdyż tworzą one indywidualną normę prawną dla konkretnej nieruchomości. Tak wiec, przyjęcie wykładni literalnej przepisu art. 56 ustawy spowodowałoby wyłączenie przy wydaniu decyzji wartości czy też zasad planowania przestrzennego wymienionych w art. 1 ust. 2 ustawy, które na mocy art. 15 ust. 2 ustawy są obligatoryjnie uwzględnione w planie miejscowym, a konsekwencją powyższego byłoby akceptowanie zróżnicowanej ochrony właścicieli nieruchomości na obszarze objętym planem miejscowym z właścicielami nieruchomości znajdujących się na obszarze, dla którego planu takiego nie uchwalono, co stanowiłoby naruszenie zasady równości wszystkich wobec prawa. Przedsięwzięcie niezgodne jest z art. 1 ust. 2 pkt 1,2 i 9 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, który stanowi, że w planowaniu przestrzennym uwzględnia się wymagania ładu przestrzennego, urbanistyki i architektury, walory architektoniczne, krajobrazowej, potrzeby interesu publicznego. Zgodnie z art. 2 ust. 1 ład przestrzenny oznacza ukształtowanie przestrzeni tworzące harmonijną całość. Usytuowanie planowanej wieży na terenie lokalnego ciągu ekologicznym stanowiłoby dysonans przestrzenny i nie jest zgodne z funkcją otoczenia. Nadto – zgodnie z art. 2 ust. 4 – pod pojęciem interesu publicznego należy rozumieć uogólniony cel dążeń i działań uwzględniających zobiektywizowane potrzeby społeczne. Organ podziela stanowisko, że pojęcie „interes publiczny" zaliczane jest do kategorii tak zwanych pojęć nieostrych. Ich znaczenie jest ustalane każdorazowo z uwzględnieniem okoliczności towarzyszących konkretyzacji stosowanej normy prawnej stąd też należy wysnuć wniosek, że przy ustaleniu istnienia w danym przypadku interesu publicznego należy uwzględnić konkretne okoliczności występujące w sprawie. Liczne protesty osób mieszkających w sąsiedztwie planowanej inwestycji oraz właścicieli działek świadczą, że narusza ona interes publiczny lokalnej społeczności. Reasumując – w toku prowadzonego postępowania administracyjnego w sprawie ustalenia lokalizacji wieży telefonii komórkowej na działce o numerze ewidencyjnym gruntu 843 w miejscowości Gózd, organ prowadzący postępowania stanął na stanowisku, że na przeszkodzie ustalenia lokalizacji inwestycji celu publicznego dla przedmiotowej inwestycji stoją przepisy ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, zwłaszcza art. 1 ust. 2 tej ustawy, stwierdzający, że organy prowadzące postępowanie w sprawie ustalenia lokalizacji inwestycji celu publicznego są zobowiązane do uwzględnienia m. in. wymagań 5 dotyczących ładu przestrzennego, w tym urbanistyki i architektury oraz przepisy ustawy o samorządzie gminnym upoważniające organy orzekające w sprawie decydowania w kwestiach ładu przestrzennego. Organ przychyla się do stanowiska wskazanego w pismach złożonych przez lokalną społeczność. Planowana inwestycja poprzez swój obszar oddziaływania obiektu w rozumieniu art. 3 pkt. 20 ustawy z dnia 7 lipca 1994r. - Prawo budowlane prowadzić będzie do ograniczenia w zagospodarowaniu terenu w tym realizacji nowych inwestycji.

Mając na uwadze powyższe stwierdzono, że zaproponowana przez ALGO POLAND Sp. z o.o ul. Świętokrzyska 31/35, 26-600 Radom, lokalizacja obiektu infrastruktury technicznej nie jest w stanie zagwarantować spełnienia warunków dotyczących ochrony osób trzecich. Po rozpatrzeniu powyższych okoliczności faktycznych i prawnych stwierdzam, że brak jest podstaw do wydania decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego i orzekam jak w sentencji.

Z uwagi na powyższe zasadnym jest orzeczenie o odmowie wydania decyzji o ustaleniu lokalizacji dla planowanej inwestycji.

Lokalizacja nie obejmuje terenów w miejscowości uzdrowiskowej, obszarów objętych ochroną konserwatorską, obszarów pasa technicznego, pasa ochronnego oraz morskich portów i przystani, terenów górniczych, terenów zagrożonych osuwaniem się mas ziemnych, obszarów w granicach parku narodowego i jego otuliny, obszarów objętych ochrona na podstawie przepisów o ochronie przyrody, terenów przeznaczonych na realizację inwestycji celu publicznego o znaczeniu ponadlokalnym, ponadto inwestycja nie jest przedsięwzięciem wymagającym uzyskania pozwolenia wodno prawnego (do wydania którego organem właściwym jest minister właściwy do spraw gospodarki wodnej albo Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie) i nie znajduje się na terenie obszarów, o których mowa w art. 169 ust. 2 pkt. 2 ustawy z dnia 20 lipca 2017r. Prawo wodne (j.t. Dz. U. z 2017r. poz. 1566 z późn. zm), zatem nie dotyczy jej wymóg uzgodnienia decyzji z organami określonymi w art. 53 ust. 4 pkt. 1, 2, 3, 4, 5, 5a, 7, 8, 10, 10a, 11 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

Mając na względzie charakter niniejszej decyzji tj. odmowę ustalenia warunków zabudowy, odstąpiono od dokonania uzgodnienia z organami o których mowa w art. 53 ust. 4 pkt 6 (ze Starostą Radomskim - organem właściwym w sprawach ochrony gruntów rolnych i leśnych oraz z organem właściwym w sprawach melioracji wodnych) oraz pkt 9 (właściwym zarządcą drogi - w odniesieniu do obszarów przyległych do pasa drogowego). Obowiązek uzgodnienia z organami, o których mowa w art. 53 ust. 4 ustawy *o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym* dotyczy decyzji ustalających warunki zabudowy w zakresie wskazanym w tym przepisie.

Mając powyższe na uwadze, orzeczono jak w sentencji.

WÓJT GMINY GÓZD

mgr Paweł Dziewit

Pouczenie:

Od decyzji niniejszej służy stronom odwołanie do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Radomiu za pośrednictwem Wójta Gminy Gózd, w terminie 14 dni od daty jej doręczenia.

W trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję.

Z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.

Przed upływem terminu do wniesienia odwołania decyzja nie ulega wykonaniu.

Wniesienie odwołania w terminie wstrzymuje wykonanie decyzji.

Decyzja podlega wykonaniu przed upływem terminu do wniesienia odwołania, jeżeli jest zgodna

z żądaniem wszystkich stron lub jeżeli wszystkie strony zrzekły się prawa do wniesienia odwołania.

Załączniki:
(Załączniki otrzymuje Wnioskodawca, strony mogą zapoznać się z ich treścią w UG w Gózd);

1. **załącznik graficzny decyzji.**

Otrzymują:

1. ALGO POLAND Sp. z o.o.
   ul. Świętokrzyska 31/35
   26-600 Radom
2. Właściciele nieruchomości wg załącznika nr 1 do decyzji
3. Tablica ogłoszeń w Urzędzie Gminy w Goździe
4. Strona internetowa www. bip.gozd.pl
5. A/a.

wymieniono na tablicy ogłoszeń
w dn. 16.05.2018